

Fejleszt a kesztyűgyár

A pécsi kesztyűgyárban új szakmát honosítanak meg: bekapcsolódik a szűcsmunka is.

Az újabb profilbővítés azt jelenti, a jövőben nemcsak szőrméből, hanem nemes szőrmével is készítenek ruházati cikkeket. Már megérkezett az első tőkés rendelés is az NSZK-ból és Hollandiából: tizenkétezer szőrmegallérral és kézelővel ellátott női kabátot kérnek. Az első szállítmányt útnak indították. Egyidejűleg 1978-ra újabb 15–20 ezer darabot kötöttek le a külföldi cégek.

Úttörő-delegáció utazik a Szovjetunióba

Több mint 1 millió 200 ezer magyar kisdobos és úttörő képviselőjében július 16-án 70 tagú magyar delegáció kel útra, hogy részt vegyen a két héten át Moszkvában és Artyekben zajló első nemzetközi gyermekfesztiválon.

Biokémikusok nemzetközi konferenciája Szegeden

Ács S. Sándor felvétele

A konferencia résztvevőinek egy csoportja

Harmincöt esztendővel ezelőtt Szegeden Szent-Györgyi Albert irányításával kezdődtek el azok a biokémiai kutatások, melyek azóta is nagy

szerepet töltenek be a nemzetközi tudományos életben. Ezért választotta az Elettani Társaságok Nemzetközi Szövetsége, az IUPS Izombizottsága soron következő nemzetközi szimpozionja színhelyül Szegedet. A Magyar Tudományos Akadémia és a SZOTE rendezésében az MTA Szegedi Biológiai Központjában tegnap, hétfőn délután nyílt meg az a tudományos konferencia, amely az izomkutatások világszerte legismertebb kutatóinak részvételével ad számot e tudományos terület eredményeiről, összehangolja tevékenységüket, és kijelöli a további programok feladatait. A tegnap délelőtti ünnepélyes megnyitón a rendező szervek képviselőjében dr. Guba Ferenc egyetemi tanár, a SZOTE Biokémiai Intézetének vezetője, dr. Straub F. Brunó akadémikus, az MTA Szegedi Biológiai Központjának igazgatója és dr. Petri Gábor akadémikus, a SZOTE rektora köszöntötte az egybegyűlteket, majd a közel száz résztvevő — köztük mintegy 80 külföldi tudós — meghallgatta az első plenáris ülés előadásait. A megnyitón ott volt Banyainé dr. Birkás Mária, a városi tanács elnökhelyettese is.

A plenáris ülésen az izomkutatások körében végzett tapasztalatokról és eredményekről számolt be Mommaerts professzor, a Philadelphiai Egyetem tanára, az IUPS elnöke, dr. Straub F. Brunó és dr. Guba Ferenc. Ezután megkezdődött a kerékpárosok körében végzett tapaszlatokról és eredményekről számolt be Mommaerts professzor, a Philadelphiai Egyetem tanára, az IUPS elnöke, dr. Straub F. Brunó és dr. Guba Ferenc. Ezután megkezdődött a kerékpárosok körében végzett tapaszlatokról és eredményekről számolt be Mommaerts professzor, a Philadelphiai Egyetem tanára, az IUPS elnöke, dr. Straub F. Brunó és dr. Guba Ferenc.

Az elmúlt évben a kerékpárosok által okozott balesetek több mint fele hasonló meggondolatlanúság miatt következett be. Ugyancsak sokszor történt gázolás, összehúzóeszközök használata, amelyek miatt, hogy a kerékpárosok este kivilágítatlanul közlekednek, mire az autós észreveszi az előtte haladót, már késő.

Az úttörőknek, a kisdobosoknak s az óvodásoknak ma már tanítják a közlekedés szabályait. Játékosan, szórakozva sajátítják el a legfontosabb ismereteket. S ami nagyon fontos, időnként felcserélik a szerepeket: az „autósokból” gyalogos lesz. Remélhetőleg a tanpályán kívül, a valóságban is tudják majd kamatoztatni a tanultakat. Hogy milyen eredményel, azt néhány év múlva elárulja a baleseti statisztika.

Ladányi Zsuzsa

Megéri!

Valamikor, jó néhány esztendeje a szabadtérin, az Aidában lépett föl egy szimpatikus angol énekes, Peter Glosop. Mit is kérdezhetne a vendégtől, az idegentől egy, a városát szerető lokálpatrióta, ha a véletlen összehozza véle, mint azt: — És Szeged hogyan tetszik?

A sztereotip kérdésre önkéntelenül is sztereotip választ várná az ember, valami olyasfélét, hogy: — Igen, valóban szép város. És a körutak-sugarutak, és a Tisza, és a Dóm tér, no, meg a remek napfény — szóval nagyon kellemes... Aztán mégsem a megszokott, az önáltatásig hitt adalékokkal alátámasztott választ érkezett. Egyszerűen őszinte válasz:

— Nem rossz kis város, csak pénz kellene hozzá, költeni kellene rá, hogy igazi legyen...

Meglepő volt? Rosszul esett a válasz? Kicsit ez is, az is. Pedig hát akkor is tudtam, hogy az igazat mondja. Az igazat, s csöppet sem ellenségesen, inkább igazi barát módján, aki társának hibáit sem hallgatja el. Valahogyan akkoriban kezdtem először igazán szemügyre venni a vedlő-kopott, hámló vakolatokat, a színe vesztett falakat, amelyek jószerevével már csak emlékeztettek a valamikori tatarozások mestereinek szándékára. Akkoriban vettem először szemügyre kritikusan kúszó és szennyező, rendetlen utcai fasorainkat, s akkoriban gondolkodtam először igazán azon, hogy nem minden az őseinktől ránk hagyott sugaras-gyűrűs, jól bevált városszerkezet, hanem azt ki kell töltenünk valamiféle esztétikai tartalommal is, túl a mindennapok funkcionális igényein. Aztán egyszer csak erre is telni kezdett.

Hogy hogyan is kezdődött? Arra alighanem mindenki emlékszik, akit érdekel a város jelene. Megszületett a tanácsidő, végrehajtásához előteremtették a pénzt, s megteremtették a feltételeket — mily egyszerűen hangzik is ez így?! —, s aztán egyszer csak elkezdtek új kontóba öltözni a házak. Kezdték megújulni a város, a pasztellszínek elevenjéről kinyíltak a terrek, mintha tágasabbá, levegősebbé váltak volna az utcák. S közben megújult sugarutak születtek újjá, és a szedett-vedett, szennyező fasorok helyét új, még kis fák foglalták el az áttekintő, előrelátó tervező szándék szerint. S közben új épületek is kinyíltak a földből...

Kezdünk hát városossá lenni? Várossá aszerint, amit Glosop fogalmazott meg? Úgy tünik — igen.

De vajon miért éppen most vetődik fel az emberben mindez? Bennem legalábbis — bevalom — a Hungária, az új szálloda láttán. És mindebben talán az is közrejátszik, hogy csak nemrégiben jártam Salgótarjánban, ahol tudnivaló, hogy a semmiből született új városközpont, amely voitaképpen városossá tette Salgótarját.

De hát vegyük előre a Hungáriát, az újat! A házgyári megoldás ellenére mutatós a külseje, aztán kiváló belsőtervezői munka teremtette meg a belsők, a hall, a drinkbár és az étterem hangulatát (ahol különben kiváló a kiszolgálás is, csak ilyen is maradjon!). Szóval kívül-belül egyaránt mutatós az új Hungária, igazi városias — és városiasa tevő — színfoltja Szegednek, akárhogyan is vizsgáljuk. Csakhogyan ott van a régi, a bezárt, az élettelen Hungária, ami úgy a szívünkhez nőtt. Falai vedlenek, belül halott, üres és életveszélyes. S ugyan kinek van mostanában negyven-ötven milliója, hogy helyreállítsa az épületet? Egyelőre aligha tudná megmondani bárki is, hogy mi lesz a sorsa. (Pedig milyen kiváló kényeztetés lehet benne berendezni!)

Hogy miért kellett mindezt elmondani? Talán azért, mert a két Hungária akár jel-

kép is lehetne, két szélsőség jelképe. Az egyik kívül-belül mállik, vedlik, omladozik; a másik kívül-belül új, szép, városias és kellemes.

De hát hogyan jön ide Salgótarján, amit az előbb említettem? Ott is megszületett az új város, kívül-belül új, és valóban szép. Megszületett a semmiből, nem örözt meg semmit a régitől, mert nem volt mit megőriznie. S ha a régi Hungária egyszer mégis a régi Tarján sorsára jutna, akkor mégsem tudnék a tarjáni változásokhoz hasonlóan egyértelműen örülni a szegedi újnak, mert nekünk igenis van mit megőriznünk. Nemcsak a városszerkezet, hanem a tizenkilencedik századi Magyarország — Budapestet leszámítva — egyedülállóan nagyvonalú építészeti emléket, amit általában városképnek szoktunk nevezni. S ha ebbe a városképbe néha bele is kell nyúlni, ha föl is kell — és kell! — újítani, mégiscsak meg kell őrizni valódi értékeit! S nem is akárhogyan — mutatósan, szépen kell megőriznünk, elsősorban a magunk számára.

Ha nem is kimondva, de a külső és belső összhangját boncolgattuk eddig. És most vegyük szemügyre egy kissé ezt az összhangot. A régi Hungária — nagy érték valamennyiünk számára — kívül-belül vedlik, omladozik. Az új Hungária — máris a szívünkhez nőtt — kívül-belül mutatós és kellemes. Am a teljes ellentétben belül még van egy komponens, amit illik figyelembe venni: az immár üres, halott, pedig nagyon fontos a városkép számára. És ott vannak az öreg házak. Kívül már javarészből megszépültek, belül viszont jórészt kopottasak, rozogák is olykor, ám mégis élnek. Élnek, mert szépek, s élnek, mert zajlik bennük az élet.

Hogy mire telik, mire nem, az nagyjából minden városát szerető ember tudja. Kell a pénz az új városnegyedekre, az új lakásokra, utakra, közutakra. De hát újat hiába is teremtenék, ha nem őriznénk meg hagyományainkat, a megőrzendő régit. Am arra csak kevés jut egyelőre, S ha belül nem is, de legalább kívülről megújulnak ezek a házak is, s ha belül nincsenek is mindben kiváló, összkomfortos lakások, de legalább végre van városképünk, s a külső ebben az esetben talán fontosabb is, mint a belső, mert hiszen ki tudja, mi a jobb, egy tarjáni szűkös összkomfort, vagy a régies, tágas komfort?...

De hát nem is ez a lényeg! Inkább az, hogy nem kell feltétlenül és mindenben a külső és belső teljes harmóniájára, összhangjára törekednünk, ha csak fele részére futja takarónkból. Mert öröm ugyan a kívül-belül kellemes új Hungária, de egy kicsit fájdalmas az élettelen, kívül-belül halott régi. S ha a kettőt összevetjük, talán akkor érezzük igazán a kompromisszum — a szükséges kompromisszum — eredményes örömét, mindenféle rossz szájjal nélkül. Mert a teljesen új város csak akkor mutathat igazán jól, ha városként hagyomány nélküli, mint Tarján, vagy Salgótarján. De hát nekünk vannak hagyományaink, a fővárostól eltekintve nagyjából egyedülálló városképünk, amely viszont csak most kezd városképpé lenni, hogy végre költünk rá, hogy végre hagyjuk érvényesülni.

Nem rossz kis város ez — mondta az idézett angol énekes —, csak pénz kellene hozzá...

S ahogyan látjuk a pasztellszínek elevenjéről kinyílt tereket, a tágasabbá, levegősebbé vált utcákat, egyet kell értenünk az idegennel, a vendéggel. Lassacskán talán — ebből a szempontból is — igazi város leszünk. Nem, nemcsak a látásra adunk ezzel a munkával, egészen másra, önmagunkra.

Szavay István

Kicsérélték a magyar — NDK barátsági szerződés megerősítő okiratait

Puja Frigyes, a Magyar Népköztársaság külügyminisztere és Gerhard Reinert, a Német Demokratikus Köztársaság magyarországi nagykövete hétfőn Budapesten — a Külügyminisztérium Diszteri vendégházában — kicsérélte a két ország párt- és kormányküldöttségének legutóbbi találkozására alkalmából Berlinben, 1977. március 24-én aláírt barátsági, együtt-

működési és kölcsönös segítségnyújtási szerződés megerősítő okiratait, s ezzel a két nép testvéri barátságának és együttműködésének további elmélyítését szolgáló szerződés hatályba lépett.

Az eseményen részt vett Berecz János, az MSZMP Központi Bizottságának osztályvezetője, Roska István és Szarka Károly külügyminiszter-helyettesek, Kárpáti Ferenc honvédelmi miniszter-helyettes, Gadó Ottó és Kovács Gyula, az Országos Tervhivatal elnökhelyettesei, Szita János, a Minisztertanács nemzetközi gazdasági kapcsolatok titkárságának vezetője, Udvardi Sándor külkereskedelmi miniszter-helyettes. Jelen voltak a Német Demokratikus Köztársaság budapesti nagykövetségének vezető munkatársai is. (MTI)

Mérleg a pécsi vásárról

Tíz mozgalmas nap után, vasárnap bezárta kapuit a 6. Pécsi Ipari Vásár. Czente Gyula, a megyei város tanácselnöke átadta a látogatók szavazata alapján odaírt tíz közönségdíjat.

Az előző pécsi ipari vásáron 157, a mostanin 236 kiállító szerepelt. A látogatók száma a múltban hatvan ezer alatt maradt, most több mint kilencvenezer tekintették meg az ipari szereplőket. Hazai partnerek 190 millió forint értékű áru szállítására írtak alá szerződést. A jugoszláv kiállítókkal létrejött áruforgalmi egyezmény értéke 960 ezer dollár. Az NSZK-ban értékesítendő termékek értéke 150 ezer márka.

Legközelebb 1979-ben rendeznek ipari vásárt Pécsen.

Pályaudvar-avató

Pullai Árpád közlekedés-és postaügyi miniszter vasárnap átadta rendeltetésének az új soproni személypályaudvart, amely belső rendezésében, felszereltségével, külső megjelenésével felveszi a versenyt a leg-

újabb hazai és európai vasút-állomásokkal. A felvételi épület összköltsége 82 millió forint volt. A soproni vasútállomás a magyar-osztrák közös érdekeltégű vasúti részvénytársaság, a GYSEV beruházásában készült.